

Det er saaledes lykkedes gennem en vel organiseret og strengt overholdt Smørkontrol at rense Hamburgs Marked betydelig i de sidste Aar.

I Slesvig og Holsten er der paa Foranledning af Dr. R. Wolflny i Kiel af den fgl. Regering i Slesvig, i 1889 udfærdiget en Anordning, som anviser Politiet at foretage en ordnet Kontrol med Levnedsmidler paa den Maade, at der er foreskrevet et bestemt Minimum af Prøver, der for hvert Distrikt skal indsendes til Undersøgelse i Dr. Wolflnys Laboratorium i Kiel efter det Forhold, at der af alle Levnedsmidler for hver 300 Indbyggere i en By udtages mindst 1 Prøve og for hver 600 paa Landet ligeledes 1; heraf skal mindst en Fjerdedel være Smør og Margarine. Da denne Kontrol i 1889 blev indført, blev der i Altona udtaget 60 Prøver Smør paa den Maade, at Politiet lod sig betjene af de Handlende efter deres Forgodtbefindende. Disse vare altsaa alle af den Mening, at det var Smør, de solgte; til Trods derfor var af 60 Prøver 45 forfalskede, altsaa kun 15 rent Smør. Efter Udtalelser af Dr. Wolflny paa et Møde i „Klub der Landwirthe“ i Berlin d. 13. Juli 1893 er Procenttallet for forfalskede Prøver siden den Tid gaet betydelig ned for Altonas Vedkommende. (Beretning foreligger endnu ikke). For Slesvig og Holstens Vedkommende i det hele var i 1889 43 pCt. af udtagne Smørprøver forfalskede (i Altona 75 pCt., paa Landet noget mindre og i det nordlige overhovedet saa godt som intet); i 1890 kun 5,2 pCt.; i 1891 4,4 pCt. og i 1892 1,3 pCt. forfalskede.

Det spiller naturligvis en stor Rolle, hvad Standpunkt Dommeren indtager overfor saadanne Sager, om han virkelig stiller sig paa det for de sagkyndige eneste rigtige Standpunkt at betragte dem som Bedragerier. Saaledes har det i Slesvig og Holsten været til stor Hjælp, at en Dommer i Altona virkelig har sat sig alvorlig ind ogsaa i den kemiske Side af Sagen og derefter har dømt. I Begyndelsen var Bøderne kun fra 100 til 1000 Mk., men de ere senere stegne til 3000 Mk., og i flere Tilfælde er Fængselstraf bleven idømt. Hvad, der ogsaa er særlig virksomt, er Publikums Interesse herfor, og sluttelig, som Dr. Wolflny tillige udtaler, kommer det selvfølgelig fremfor alt an paa, at man udøver Kontrollen konsekvent og lægger den i Hænderne paa erfarne Personer.

Efter en Beretning fra Breslau for Finansaaret 1893—94 vare 240 mistænkte Prøver indsendte til Undersøgelse, men ved denne viste ikke en eneste sig engang mistænkelig. Saaledes har Forholdene ogsaa været her de foregaaende Aar.

Fra Dresden meddeler i Februar 1895 Hr. Statsraad Hendel, mangleaarig Decernent ved Sundhedspolitiet i Dresden, at der i de sidste Maanedes i 1555 Udsalgsteder er udtaget 1900 Smørprøver, hvoraf kun 69 eller 3,6 pCt. vare forfalskede.

For Sydtysklands Vedkommende, hvor der næsten udelukkende anvendes usaltet Smør tilligemed Smørfedt („Butterschmalz“) til Husholdningsbrug, lyde Beretningerne ogsaa mere rolige angaaende Bedragerier i Smørhandelen, foretagne med Margarine. Den fgl. Undersørgelsesanstalt i München beretter, „at der siden Anstaltens Oprettelse i 1884 ikke har været konstateret en eneste Forfalskning af Smør med fremmed Fedtstof“, men at derimod Forfalskning af Smørfedt hyppig forekom. Fra den fgl. Undersørgelsesanstalt i Erlangen meddeles ligeledes, at hidtil ingen Forfalskning af Smør med fremmed Fedtstof eller Udgiven af Margarine for Smør har fundet Sted, medens Forfalskninger af Smørfedt ere hyppige. Det samme lyder fra Undersørgelsesanstalten i Würzburg.

Stuttgarts kemiske Stadslaboratorium beretter for Aarene 1889—1892: „Smør indeholder ofte en for stor Mængde Vand, Casein og Salte; i et Tilfælde blev Margarine solgt som ægte Smør.“

Forholdene synes saaledes gennemgaaende ikke saa flette i Tyskland, men den saakaldte „unlautere Wettbewerb“ i Smørhandelen, som der ganske vist forekommer enkelte